

ภาคผนวก ฉ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดมาตรฐานความดูแลการระบายน้ำทิ้ง
จากอาคารบางประเภทและบางขนาด

โดยที่ให้มีการปฏิบัติการโดยให้มีการจัดตั้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งให้โอนภารกิจของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปเป็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับการสมควรให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษเป็นผู้พิจารณาเห็นชอบกับวิธีการตรวจหาค่ามาตรฐานการระบายน้ำทิ้ง นอกเหนือจากวิธีการที่กำหนดไว้ในกรมควบคุมมลพิษ จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานความดูแลการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขโดยมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจัดตั้งวิธีปฏิบัติและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานความดูแลการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๗

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“อาคาร” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้น ไม่ว่าจะมีลักษณะเป็นอาคารหลังเดียว หรือเป็นกลุ่มของอาคารซึ่งตั้งอยู่ภายในพื้นที่ซึ่งเป็นบริเวณเดียวกัน และไม่จำเป็นต้องมีระบายน้ำที่เดียว หรือมีหลายท่อที่เชื่อมติดต่อกันระหว่างอาคารหรือไม่ก็ตาม ซึ่งได้แก่

- (๑) อาคารชุด ตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด
- (๒) โรงแรม ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

- (๓) หอพัก ตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก
- (๔) สถานบริการประเภทสถานอาบน้ำ นวดหรืออบตัว ซึ่งมีผู้ให้บริการแก่ลูกค้า ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ
- (๕) โรงพยาบาลของทางราชการหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๖) อาคารโรงเรียนเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ อาคารสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการ
- (๗) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การระหว่างประเทศและของเอกชน
- (๘) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า
- (๙) ตลาด ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข แต่ไม่รวมถึง ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือกิจการแปลา

(๑๐) กัดอาคารหรือร้านค้าอาหาร

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๓ ให้แบ่งประเภทของอาคารตามข้อ ๒ ออกเป็น ๕ ประเภท คือ

- (๑) อาคารประเภท ก.
- (๒) อาคารประเภท ข.
- (๓) อาคารประเภท ค.
- (๔) อาคารประเภท ง.
- (๕) อาคารประเภท จ.

ข้อ ๔ อาคารประเภท ก. หมายถึงความถึง อาคารดังต่อไปนี้

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยอยู่ร่วมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ห้องจนขึ้นไป

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่พักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๐๐ ห้องขึ้นไป

(๓) โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๓๐ เตียงขึ้นไป

(๑) หอยพักที่มีจำนวนห้อยสำหรับใช้เป็นที่ยึดอยู่รวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ ๑๐ ห้อง แต่ไม่ถึง ๕๐ ห้อง

(๒) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร

(๓) ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕๐ ตารางเมตร

ข้อ ๘ อาคารประเภท จ. หมายถึงถึง ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นไม่ถึง ๑๐๐ ตารางเมตร

ข้อ ๙ มาตรฐานความปลอดภัยตามกฎหมายทั้งจากอาคาร ประเภท ก. ต้องมีค่าดังต่อไปนี้

(๑) ความแข็งแรงและต่าง (PM) ต้องมีค่าระหว่าง ๕-๘

(๒) บีโอดี (BOD) ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) สารแขวนลอย (Suspended Solids) ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) ซัลไฟด์ (Sulfide) ต้องมีค่าไม่เกิน ๑.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๕) สารที่ละลายได้ทั้งหมด (Total Dissolved Solids) ต้องมีค่าเพิ่มขึ้นจากปริมาณสารละลายในน้ำใช้ตามปกติไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๖) ตะกอนหนัก (Settleable Solids) ต้องมีค่าไม่เกิน ๐.๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๗) น้ำมันและไขมัน (Fat Oil and Grease) ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๘) ทีเคเอ็น (TKN) ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๐ มาตรฐานความปลอดภัยตามกฎหมายทั้งจากอาคาร ประเภท ข. ต้องเป็นไปตามข้อ ๘ เว้นแต่

(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๑ มาตรฐานความปลอดภัยตามกฎหมายทั้งจากอาคาร ประเภท ค. ต้องเป็นไปตามข้อ ๘ เว้นแต่

(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) ซัลไฟด์ ต้องมีค่าไม่เกิน ๓.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) ค่าทีเคเอ็น ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๒ มาตรฐานความปลอดภัยตามกฎหมายทั้งจากอาคาร ประเภท ง. ต้องเป็นไปตามข้อ ๘ เว้นแต่

(๑) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๒) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) ซัลไฟด์ ต้องมีค่าไม่เกิน ๔.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) ค่าทีเคเอ็น ต้องมีค่าไม่เกิน ๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๓ มาตรฐานความปลอดภัยตามกฎหมายทั้งจากอาคาร ประเภท จ. ต้องมีค่าดังต่อไปนี้

(๑) ความแข็งแรงและต่างต้องมีค่าระหว่าง ๕-๘

(๒) บีโอดี ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) สารแขวนลอย ต้องมีค่าไม่เกิน ๖๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) น้ำมันและไขมัน ต้องมีค่าไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๑๔ การตรวจสอบมาตรฐานการระบายน้ำทั้งจากอาคาร ให้ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจสอบค่าความแข็งแรงและต่างให้กระทำโดยใช้เครื่องมือวัดความเป็นกรดและด่างของน้ำ (PH Meter)

(๒) การตรวจสอบค่าบีโอดีให้กระทำโดยใช้วิธีการอะไซด์โมดิฟิเคชัน (Azide Modification) ที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๕ วัน คัดล่อนกันหรือวิธีการอื่นที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษให้ความเห็นชอบ

(๓) การตรวจสอบค่าสารแขวนลอยให้กระทำโดยใช้วิธีการกรองผ่านกระดาษกรองใยแก้ว (Glass Fibre Filter Disc)

(๔) การตรวจสอบค่าซัลไฟด์ให้กระทำโดยใช้วิธีการไตเตรท (Titrate)

(๕) การตรวจสอบค่าสารที่ละลายได้ทั้งหมดให้กระทำโดยใช้วิธีการแยกแยะระหว่างอุณหภูมิ ๑๐๓ องศาเซลเซียส ถึงอุณหภูมิ ๑๐๕ องศาเซลเซียส ในเวลา ๑ ชั่วโมง

(๖) การตรวจสอบค่าตะกอนหนักให้กระทำโดยใช้วิธีการกรวยอิมฮอฟฟ์ (Imhoff cone) ขนาดบรรจุ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร ในเวลา ๑ ชั่วโมง

(๕) การตรวจสอบค่าน้ำมันและไขมันให้กระทำโดยวิธีการสกัดด้วยตัวทำละลาย แล้วแยกหา

(๘) การตรวจสอบค่าที่เดเอ็นให้กระทำโดยวิธี^๕การเจลดานัล (Kjeldahl)

ข้อ ๑๕ การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคารและจำนวนห้องของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร
ให้เป็นไปตามวิธีการที่คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๖ วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ ความถี่ และระยะเวลาในการเก็บตัวอย่างน้ำ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๙) ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ยงยุทธ์ ตียะไพรัช

ผู้แทนสตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการระหว่างน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทางเองเดียวกัน
*****

การประกอบกิจการพระราชวังนี้ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน เป็นกิจการที่ถูกต้องตามกฎหมายในลักษณะที่เป็นอันตราต่อกฎหมาย ตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติการศาลพระเพทฯ พ.ศ. 2535 ซึ่งการประกอบกิจการนี้เป็นแหล่งที่ผู้ใช้บริการเข้ามาชุมนุมอยู่รวมกันไปด้วยจำนวนหนึ่ง ส่วนนี้ ส่วนใหญ่ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับพระราชวังนี้ อันอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อนักท่องเที่ยว ส่วนนี้ ส่วนหนึ่ง สโมสร สถานศึกษา สวนสนุก และชุมชนในท้องถิ่นทั่วไป ซึ่งถ้าพระราชวังนี้เหล่านี้ขาดการดูแลและบำรุงรักษาตามหลักวิชาการ การเน่าบวมยั่งยั้งเสื่อม การดูเลอะลุณภาพนี้ รวมทั้งมาตรการด้านความปลอดภัยอย่างถูกต้อง พระราชวังนี้อาจกลายเป็นแหล่งแพร่เชื้อโรคต่างๆ ได้ เช่น โรคไข้ช่าอักเสบ อุบัติเหตุ โรคผิวหนัง โรคระบบทางเดินหายใจ โรคระบบทางเดินอาหาร รวมทั้งโรคที่ไม่ได้คิดว่าจะยังมีผลมาจากการใช้สารเคมี เช่น ทางการมีความจำเป็นต้องแจกจ่ายสารเคมี อากาศเสีย ไอ แบนบ่ม็อก อากาศอันมีไฮโดรเจน เนื่องจากแพ้สารเคมี ยังรวมถึงอุบัติเหตุต่างๆ ด้วย

อหยังข้าจนความในมกราคม 10(3) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2533 คณะกรรมการสาธารณสุขจึงได้มีมติในคราวการประชุมครั้งที่ 43-3/2549 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2549 เห็นชอบให้ออกกฏและระเบียบว่าด้วยการฆ่าเนื้อสัตว์ทั้งถิ่นที่เกี่ยวข้องกันเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการควบคุมกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าเนื้อสัตว์หรือกิจการอื่นในท้องถิ่นด้วยกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กรณีที่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด มีการประกอบกิจการสาธารณะและ
กิจการอื่นในทางของเสียวัน ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นอาจขอซื้อที่ดินจากเจ้าของที่ดินทำนองให้
กิจการดังกล่าว เป็นกิจการที่ต้องลงทุนในท้องถิ่นนั้นได้ ตามมาตรา 32 (1) แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 2 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือกำกับดูแลตามประกอบกิจการหรือนำหรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน ราชการส่วนท้องถิ่นอาจพิจารณาออกข้อกำหนดหรือข้อบังคับ กำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขทั่วไป ให้ผู้ดำเนินการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการ และมาตรการป้องกันอันตรายจากพิษภัยตามมตรา 33(2) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ตามหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะในการควบคุมการประกอบกิจการระหว่างน้ำหรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกันนั้นบรรพตยังมีข้อ 3 หน้าที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้ออกข้อกำหนดของท้องถิ่นว่าด้วยการประกอบกิจการระหว่างน้ำหรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน ภารกิจในการประชาสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์แจ้งข้อกำหนดดังกล่าวเพื่อให้ผู้ประกอบการได้ทราบโดยทั่วกันด้วย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้ต่อไป

ให้ทำ ณ วันที่ 20 มกราคม 2550

(นายปราชญ์ หนองแก้ว)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

หลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะ ในการควบคุมการประกอบกิจการระหว่างน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

*****

คำบัญญัตินี้ให้ใช้กับกิจการระหว่างน้ำที่เป็นบริการสาธารณะ(Public service) เช่น กิจการระหว่างน้ำที่ให้บริการแก่ประชาชน โดยทั่วไป ซึ่งรวมถึงระหว่างน้ำที่เป็นส่วนน้ำ ส่วนตกที่มีลักษณะเช่นเดียวระหว่างน้ำที่ให้บริการในลักษณะเพื่อการล้าง และระหว่างน้ำที่เกิดให้บริการสาธารณะที่มิใช่การบำบัดเพื่อวัตถุประสงค์อื่น เช่น ระหว่างน้ำที่ระบายส่วนเพื่อล้างน้ำ หรือเพื่อสาธารณะประโยชน์ รวมทั้ง ระหว่างน้ำที่เป็นของสโตนของโรงงานที่บริการเฉพาะพนักงาน หรือหน่วยงานองค์กรที่บริการในกลุ่มเฉพาะ พนักงานระหว่างน้ำส่วนบุคคลหรือที่มีให้บริการแก่สาธารณะ

1. สถานที่ทิ้ง

- 1.1 สถานที่ทิ้ง ควรห่างจากแหล่งซึ่งอาจทำให้เกิดการปนเปื้อนน้ำในระหว่างน้ำ เช่น สถานที่เลี้ยงสัตว์ สถานที่ทิ้งหรือรวบรวมมูลฝอย เป็นต้น
- 1.2 ควรรั้วหรือกำแพงเพื่อสุขอนามัยและความปลอดภัยของผู้ใช้บริการ และเพื่อป้องกันไม่ให้บุคคลภายนอกที่ไม่ได้รับอนุญาตไปใช้ระหว่างน้ำ ในช่วงที่ไม่เปิดให้บริการ รวมทั้งป้องกันสัตว์เข้ามาในบริเวณระหว่างน้ำ
- 1.3 สถานที่ทิ้งและบริเวณของระหว่างน้ำ รวมทั้งระบบระบายน้ำควรอยู่ไกลจากที่อยู่อาศัยในที่ทิ้งไม่ถึง พื้นดินแข็งแรง ไม่ทรุดง่าย อยู่ในบริเวณที่มีไฟฟ้า และน้ำประปาเพียงพอ มีทางเข้าออกสะดวก

2. ระหว่างน้ำและอาคารประกอบ

- 2.1 โครงสร้างระหว่างน้ำ ควรสร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก หรือวัสดุที่มีความทนทานแข็งแรง น้ำซึมไม่ซึม ผนังเรียบ อยู่ในสภาพดี และทำความสะอาด
- 2.2 ต้องมีรางระบายน้ำใต้พื้นผิวที่รองรับระหว่างน้ำ มีความกว้าง 30-40 เซนติเมตร ไม่เป็นตะกอน แข็งแรง ทำความสะอาดง่าย อยู่ในสภาพดี และไม่มีน้ำซึมออกจากราง
- 2.3 ต้องมีอุปกรณ์ เครื่องมือสำหรับทำความสะอาดระหว่างน้ำ ได้แก่ เครื่องดูดตะกอน แปรงขัดสระชนิดหลอดหรือแปรงและหลอดดูด รวมทั้งตะแกรงข้อนวัสดุแขวนลอย
- 2.4 ต้องมีที่ว่างสำหรับใช้เป็นทางเดินรอบระหว่างน้ำ มีวงกว้างไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร ไม่น้อยกว่า 1 เมตร
- 2.5 กรณีที่ระหว่างน้ำได้มีการใช้ระบบการไหลเวียนน้ำให้เป็นระบบระบบสัสมิเตอร์ ควรต้องมีข้อกำหนดเกี่ยวกับข้อกำหนดการระบายน้ำด้วย

- 2.6 ความลึกของน้ำ มีเพียงความลึกหรือเพียงระยะเดียวที่กล่าวการมองเห็นใต้ชัดเจน ในกรณีนี้ระยะน้ำกับความลึกถึงแค่ 1.5 เมตรขึ้นไป โดยมีตัวเลขแสดงตำแหน่งที่เกี่ยวกับระยะอย่างนั้น 3 ระยะ
- 2.7 ต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอที่บริเวณสระว่ายน้ำ เพื่อให้องค์เห็นชัดเจน ในกรณีที่มีการเปิดใช้สระในเวลากลางคืน
- 2.8 อาคารประกอบทำด้วยวัสดุผนังแข็งแรง พื้นเรียบ ไม่ลื่น ไม่ดูดซับน้ำ ให้ความสะดวก 10 พื้นลาดเอียงเล็กน้อยเพื่อระบายน้ำทิ้ง
- 2.9 พื้นอาคารทำด้วยวัสดุแข็งแรง เรียบ ไม่ดูดซับน้ำ ให้ความสะดวก ไม่ลื่น ผนังและเสา
- 2.10 จัดให้มีที่นั่งเปลี่ยนเสื้อผ้า ตู้เก็บสิ่งของ ที่วางหรือเก็บรองเท้า สำหรับผู้ใช้บริการในบริเวณทางขึ้นสระว่ายน้ำ และมีจำนวนเพียงพอ
- 2.11 จัดให้มีอ่างล้างมือ บริเวณล้างตัวก่อนลงสระ และที่ล้างเท้า ทางเข้าบริเวณสระว่ายน้ำ และเดินคล้อยลงในที่ล้างเท้าเพื่อป้องกันการติดเชื้อ
- 2.12 มีการรักษาความสะอาดอาคารประกอบและพื้นที่โดยรอบอย่างสม่ำเสมอ
- 2.13 ดูแลให้มีระบบกำจัดน้ำเสียเข้าไปในบริเวณสระว่ายน้ำ หรืออาคารประกอบ

3. ข้อปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบกิจการ

- 3.1 จัดให้มีผู้ควบคุมดูแล ซึ่งคำนวณการผสมรวมการดูแลคุณภาพน้ำในสระว่ายน้ำตามหลักสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพน้ำและการดูแลรักษาสระว่ายน้ำ
- 3.2 ต้องมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยประจำสระ (Life guard) อย่างน้อย 1 คน ต้องได้รับการฝึกอบรม 100 คน เกณฑ์ 100 คน ให้คิดเป็น 100 คน และต้องเป็นผู้ที่มีความชำนาญในการว่ายน้ำและผ่านการอบรมการช่วยชีวิตคนบนน้ำ สามารถให้การปฐมพยาบาลได้ โดยต้องอยู่ประจำสระว่ายน้ำตลอดสถานที่เปิดบริการ
- 3.3 ต้องมีการจัดการและควบคุมคุณภาพน้ำให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้
  - 3.3.1 ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) 7.2 - 8.4
  - 3.3.2 คลอรีนอิสระ (Free chlorine) 0.6- 1.0 ส่วนในล้านส่วน
  - 3.3.3 ทนรีนที่รวมกับสารอื่น (Combined chlorine) 0.5 -1.0 ส่วนในล้านส่วน
  - 3.3.4 ค่าความเป็นด่าง (Alkalinity) 80 - 100 ส่วนในล้านส่วน
  - 3.3.5 ความกระด้าง (Calcium hardness) 250 -600 ส่วนในล้านส่วน
  - 3.3.6 กรดไซยาไนด์ (Cyanide acid) 30-60 ส่วนในล้านส่วน
  - 3.3.7 คลอไรด์ (Chloride) ไม่เกิน 600 ส่วนในล้านส่วน

- 3.3.8 แอมโมเนีย (Ammonia) ไม่เกิน 20 ส่วนในล้านส่วน
- 3.3.9 ไนเตรต (Nitrate) ไม่เกิน 50 ส่วนในล้านส่วน
- 3.3.10 โคลิฟอร์มทั้งหมด (Total Coliform Bacteria) น้อยกว่า 10 ต่อ 100 มิลลิเมตร โดยวิธีเอ็มทีเอ็น (Most Probable Numbers) ในอัตราส่วน 100 มิลลิเมตร
- 3.3.11 ตรวจไม่พบฟิโคไลต์ (Fecal coliform)
- 3.3.12 ตรวจไม่พบจุลินทรีย์หรือสิ่งมีชีวิตอื่นที่ก่อโรค
- 3.4 จัดให้มีการเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำ ตามเกณฑ์มาตรฐานดังนี้
  - 3.4.1 การเก็บตัวอย่างต้องทำอย่างน้อย 2 ชุด โดยเก็บจากส่วนลึกและส่วนตื้น ขณะที่ผู้ใช้สระว่ายน้ำมาใกล้ที่สุด
  - 3.4.2 ตรวจวิเคราะห์ปริมาณคลอรีนอิสระคงเหลือ และค่าความเป็นกรด-ด่าง อย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง ก่อนเปิดและหลังปิดบริการ หากมีผู้ใช้งานจำนวนมาก หรือเก็บวันที่มีแสงแดดจัดควรตรวจปริมาณคลอรีน และค่าความเป็นกรด-ด่างในระหว่างวันด้วย กรณีใช้คลอรีนชนิดกรดไหลยโร โอไฮโอไนท์ ต้องตรวจค่า pH ไนโตรเจน (Total Coliform Bacteria) และฟิโคไลต์ (Fecal coliform) อย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง
  - 3.4.3 ตรวจวิเคราะห์ปริมาณ โคลิฟอร์มทั้งหมด (Total Coliform Bacteria) และฟิโคไลต์ (Fecal coliform) อย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง
  - 3.4.4 ตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำทางเคมี และชีวภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐานตามที่กำหนดในข้อ 3.3 กรมควบคุมโรค อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อประกอบการพิจารณาขอหรือต่อใบอนุญาต
  - 3.5 จัดหาเครื่องมือสำหรับตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำไว้ประจำ รวมทั้งบันทึกผลการตรวจวิเคราะห์ และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
    - 3.5.1 เครื่องมือที่ใช้ตรวจวิเคราะห์ปริมาณคลอรีน ต้องสามารถตรวจวิเคราะห์ได้ในช่วง 0.2 - 2 ส่วนในล้านส่วน
    - 3.5.2 เครื่องมือที่ใช้ตรวจวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด-ด่าง ต้องสามารถตรวจวัดได้อย่างน้อยช่วง 3-9 และสามารถอ่านค่าได้ตั้งแต่ 1
    - 3.5.3 มีการบันทึกข้อมูลจำนวนผู้ใช้สระว่ายน้ำในแต่ละวัน แยกเพศและอายุ
  - 3.6 ต้องจัดให้มีป้ายแสดงข้อปฏิบัติสำหรับผู้ใช้บริการติดไว้ในบริเวณสระว่ายน้ำ ให้มองเห็นชัดเจน และกรณีข้อความเป็นอย่างน้อยดังนี้
    - 3.6.1 ต้องสวมชุดว่ายน้ำที่สะอาด
    - 3.6.2 ต้องชำระล้างร่างกายก่อนลงสระทุกครั้ง

- 3.6.3 ผู้ที่เป็นโรคตาแดง โรคผิวหนัง เป็นหวัด ไข้หวัดนก หรือโรคติดต่ออื่นๆ หันหลังในระหว่างเข้า
- 3.6.4 ห้ามนำสัตว์เลี้ยงเข้ามาในบริเวณระหว่างเข้า
- 3.6.5 ห้ามใส่สวามะ บัวบนเสื้อ หรือสิ่งสกปรกบนหน้า
- 3.6.6 ห้ามทำตัวสกปรก
- 3.6.7 จำนวนผู้เข้ารับการตรวจที่สูงสุด ที่ระหว่างน้ำสามารถรองรับได้
- 3.6.8 วิธีการปฐมพยาบาลช่วยเหลือ
- 3.7 ต้องดูแลผู้ป่วยโรคติดต่ออย่างเหมาะสมเพื่อให้สามารถเข้ารับการรักษาได้

ประสิทธิภาพ

4. การจัดการเกี่ยวกับสารเคมี

- 4.1 สถานที่เก็บสารเคมี ต้องมีป้ายระบุว่า "สถานที่เก็บสารเคมีอันตราย" และ "ห้ามเข้า" มีการระบายอากาศ และมีวิธีการป้องกันน้ำซึมเข้าภาชนะบรรจุสารเคมี และมีการจัดการเก็บสารเคมี เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- 4.2 สารเคมีที่ใช้ต้องมีฉลากระบุชื่อสารเคมี ส่วนผสม หรือส่วนประกอบที่เป็นอันตราย วิธีการใช้และวิธีการปฐมพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน หรือคนที่ถูกพิษอื่นกำหนด
- 4.3 ในการใช้สารเคมีต้องปฏิบัติตามวิธีปฏิบัติที่ระบุไว้ในฉลากและไม่มีสารเคมีอันตรายใด ในกรณีที่ไม่มีการควบคุมสารเคมีแบบอัตโนมัติให้เดิมสารเคมีลงในสารละลายในถังเพื่อใช้ฉีดพ่นแล้ว
- 4.4 สถานที่ทำงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเคมี ต้องมีแสงสว่างเพียงพอ เพื่อป้องกันการ เกิดอุบัติเหตุเนื่องจากพนักงานไม่สามารถมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน สามารถอ่าน แสงสว่างในบริเวณต่างๆ ควรเป็นดังนี้
  - ห้องสูบล้างสารเคมีไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์
  - ห้องเครื่องจักร น้ำ ไม่มืดกว่า 50 ลักซ์
  - ห้องหรือสถานที่เก็บสารเคมีไม่น้อยกว่า 50 ลักซ์
- 4.5 ต้องมีมาตรการในการป้องกันภาชนะบรรจุสารเคมีของโรงงาน เช่น กำหนดขั้นตอนการทำงานที่ปลอดภัย จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมให้คนงาน รวมทั้งประเมินการสัมผัสสารเคมีอันตรายของพนักงานที่ทำงานที่เดิมสารเคมี และวิธีปฏิบัติให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบอย่างละเอียดถี่ถ้วน

- 4.6 ในขณะทำงานกับสารเคมี ให้ปฏิบัติตามแผนความปลอดภัยกับอันตรายส่วนบุคคล ที่เหมาะสม เช่น ฉนวนกันการ และสวมถุงมือในขณะปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารเคมี เป็นต้น

- 4.7 ห้ามสูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในโรงจัดเก็บสารเคมี
- 4.8 ดูแลความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ หากสารเคมีรั่วไหล ต้องทำความสะอาดทันทีที่
- 5. การจัดการสิ่งปฏิกูล น้ำเสีย และมูลฝอย
- 5.1 จัดให้มีห้องน้ำ ห้องเก็บ และอุปกรณ์ล้างสิ่งปฏิกูลดังนี้
  - 5.1.1 มีห้องน้ำ ห้องเก็บ และอุปกรณ์ล้าง โดยแยกกันตามชนิดของของเสีย
  - 5.1.2 ลักษณะของห้องเก็บ การบำบัด และการกำจัดสิ่งปฏิกูลต้องถูกต้องตามหลักกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาหารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

สุขาภิบาล

ให้บริการ

- 5.1.3 ต้องดูแลรักษาความปลอดภัยของห้องน้ำและห้องเก็บสิ่งปฏิกูลทุกวันที่เปิด
- 5.1.4 ภายในห้องน้ำควรมีความสะอาดตามความจำเป็นและเหมาะสม
- 5.2 มีการบำบัดน้ำเสียให้มีความเหมาะสมก่อนระบายสู่สาธารณะด้วยวิธีการอื่น ซึ่ง ส่วนประกอบของการจัดการน้ำเสีย ประกอบด้วย
  - 5.2.1 คณะกรรมการผู้ดูแลน้ำเสีย สำหรับศึกษาผลกระทบด้านสุขภาพ
  - 5.2.2 ระบบรวบรวมน้ำเสีย น้ำจากส่วนต่างๆ ของอาคาร ไหลมารวมกันที่ถังรวบรวมน้ำเพื่อรอการบำบัด น้ำที่ปล่อยจากถังรวบรวมน้ำจะไหลเข้าสู่บ่อบำบัด
  - 5.2.4 ระบบบำบัดน้ำเสียต้องมีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญและเนิ่นยถาวรต่อสุขภาพของชุมชน
  - 5.2.5 วางระบบน้ำทิ้ง รางหรือท่อสำหรับระบายน้ำทิ้ง ควรมีตะแกรงวางน้ำทิ้ง เพื่อกรองเศษสิ่งต่างๆ และป้องกันน้ำสกปรกไหลลงสู่ท่อระบายน้ำออกสู่สาธารณะและสิ่งแวดล้อม
- 5.3 จัดให้มีการจัดการมูลฝอยดังนี้
  - 5.3.1 ควรมีการคัดแยกมูลฝอยและมีการรวบรวมมูลฝอยแยกตามประเภท
  - 5.3.2 มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่เพียงพอตามหลักสุขาภิบาล
  - 5.3.3 จัดทำภาชนะรองรับมูลฝอยและบริเวณที่วางภาชนะอยู่แยก
  - 5.3.4 รวบรวมมูลฝอยจากภาชนะรองรับมูลฝอยไปยังที่เก็บมูลฝอยรวม หรือนำไปกำจัดทุกวัน โดยเฉพาะมูลฝอยที่เน่าเสียได้ง่าย
  - 5.3.5 กำจัดมูลฝอยด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และเป็นไปตามข้อกำหนดท้องถิ่น
- 5.3.6 คู่มือให้กับการที่มุ่งลดมลพิษทางอากาศภายในสถานประกอบการและการและบริเวณโดยรอบ

အထွေထွေ

7. การป้องกันควบคุมสัตว์และแมลงนำโรค

- 7.1. ภายใต้อาณัติของกิจการ "ไมตรีสัมพันธ์" และแผนงาน
7.2. ต้องมีการป้องกัน ควบคุม กำกับจัดตั้งและเผยแพร่ไว้ โดยเฉพาะหมู่ แขนงวัน และ
แผนงานต่าง ๆ ดังตามหลักที่กล่าวถึง

ผู้สงเคราะห์ที่ไม่สามารถดูแลตัวเองได้มาให้บริการช่วยเหลือ

- 8.2 จัดให้มีอุปกรณ์ช่วยเหลือชีวิต ดังนี้
- 8.2.1 โฟมช่วยชีวิต อย่างน้อย 2 อัน
- 8.2.2 หัวชูชีพ จนหมดเส้นผ่าศูนย์กลางภายใน 15 นิ้ว หรือศูนย์กลางผูกไว้กับเสื้อ
- 8.2.3 มีข้อจำกัดความกว้างของสระว่ายน้ำ อย่างน้อย 2 อัน
- 8.2.3.1 มีข้อจำกัด หรือวัสดุอื่นใด มีความยาวไม่น้อยกว่า 3.5 เมตร มีน้ำหนักเบา อย่างน้อย 1 อัน และต้องวางไว้ให้ผู้ใช้ได้ยกลำตัวขึ้นจากของสระว่ายน้ำ

- 8.2.4 เครื่องมือทั่วไป สำหรับผู้ใหญ่ และสำหรับเด็ก อย่างละ 1 ชุด
- 8.2.5 หิ้งงูรูปงูขนาดใหญ่สำหรับหัดพับงูเพื่อหัดพับงูให้ได้ผลดี
- 8.3 มีอุปกรณ์สำหรับทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหา เช่น ใบงูขนาดใหญ่ และงูกระดาษงูขนาดใหญ่เพื่อใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหา

มีการควบคุมมิให้เกิดเหตุร้าย ซึ่งมาจากกิจกรรมการดำเนินงานต่างๆ

論詩海集卷之四言五言律詩八首